

Winter in Nijmegen

Regelmatig hoor ik, vaak de wat oudere medemens verzuchten: “Vroeger, toen hadden we nog echte winters.” De eerlijkheid gebied mij te zeggen dat ik dan denk dat dat waarschijnlijk meer de beleving is, verhalen van vroeger en dat het wel meevalt.

Hoewel? We kennen allemaal wel de kreet ‘Feruut dr uut de Waol die kruut!’ die komt toch ergens vandaan? Een klein onderzoekje in de beeldbank van het Regionaal Archief Nijmegen leert mij dat de Waal regelmatig bevroren is geweest. In 1894, 1917, 1929, 1940, 1947, 1954 en 1963 en wellicht nog vaker. Ook weet ik uit de verhalen van mijn vader dat hij als jonge jongen over het ijs naar de overkant is gelopen, tot ongenoegen van mijn oma.

Overigens ben ik gek op verhalen uit de geschiedenis van onze mooie stad. Ik kijk dan ook uit naar een boek dat binnenkort uitkomt vol historische stadsverhalen over onder andere smokkelaars, de rafelrand van de Benedenstad, een overval van bokkenrijders op de Snijderstraat. Maar ook over kinderen, honden- en paardenkarren, moorden en verdrinkingsgevallen aan de Waal. Ook koningin Wilhelmina, Tsaar Peter de grote en de Sultan van Siak komen aan bod en nog veel meer. De auteurs van het boek zijn René van Hoften

en Hans Wegman. In het boek tekeningen van Leo van Stijn en schilderijen van Diederik Grootjans. Vanaf de boekpresentatie in het Huis van de Nijmeegse Geschiedenis op 23 februari zullen de kunstwerken ook een aantal weken tentoongesteld worden. En de titel van dit boek? ‘De Waol die kruut!’ een oud Nijmeegs spreekwoord voor als de bevroren Waal gaat loszitten en het ijs met veel geweld gaat kruien zodat iedereen zich van het ijs en de Waalkade uit de voeten moet maken. Mijn tip voor een koude winter? Kruip lekker voor de kachel met dit prachtige boek.

Mireille Peters,
Huis van de Nijmeegse
Geschiedenis

